

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 27P/306/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115220186
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sylvia Szabadošová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8115220186.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Sylviou Szabadošovou v právnej veci starostlivosti súdu o mal. F. Š., A.. X.X.XXXX, trvale bytom u matky, zastúpeného v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, odbor sociálnych vecí, pochádzajúceho z rodičov P. P. U., H.. U., A.. XX.X.XXXX, trvale bytom F.-X., H. X, zastúpenej v konaní Mgr. Otom Salokym, advokátom so sídlom v Prešove, Hlavná 94 a F. Š., A.. X.X.XXXX, trvale bytom F., B. XX, t.č. v ÚVV a ÚVTOS F., s miestom výkonu X., za účasti prokurátora Okresnej prokuratúry v F., o zákaz styku, takto

rozhodol:

z a k a z u j e styk otca s maloletým F. Š., A.. X.X.XXXX,

žiadene účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Matka svojím návrhom podaným na tunajší súd dňa 29.7.2015 žiadala, aby súd zakázal styk otca s maloletým F..

Svoj návrh odôvodnila tým, že má obavy z otcovho budúceho konania po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vzhľadom na charakter jeho trestnej činnosti voči maloletému, ktorý je podrobne popísaný v skutkovej vete odsudzujúceho trestného rozsudku. Keďže maloletý je v útlom veku, otec by sa s ním nemohol v žiadnom prípade stretávať bez jej účasti a ona sa s ním nechce žiadnym spôsobom vzhľadom na okolnosti páchania trestnej činnosti stretávať.

Otec s návrhom nesúhlasil.

Prokurátor Okresnej prokuratúry navrhol rozhodnúť v čo najlepšom záujme maloletého dieťaťa s poukazom na možný negatívny dopad v smere správania sa otca k matke a maloletému. Tiež poukázal na to, že otec vo výkone trestu nijakým spôsobom nespôsobuje na tom, aby svoju osobnosť vo vzťahu k navrhovateľke alebo maloletému napravil, čo vyplýva zo správy psychológa ÚVV a ÚVTOS F., s miestom výkonu X..

Súd nariadil a vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, rozsudkom Okresného súdu Prešov, č.k. 33 T 89/14-384 zo dňa 30.9.2014, obžalobou Okresnej prokuratúry F. č. 1 Pv 249/14/7707-41 zo dňa 18.7.2014, rozsudkom Okresného súdu Prešov, č.k. 24 P 363/2014-36 zo dňa 6.2.2015, správou o povesti otca Mestského úradu F. zo dňa 18.1.2016, zápisnicou o výsluchu spísanou dňa 24.2.2016 v ÚVV a ÚVTOS F., miesto výkonu X., správou o povesti OO PZ F. - U. zo dňa 15.2.2016, správou o rodinných, bytových a sociálnych pomeroch zo dňa 1.3.2016, správou F.. P. M., klinického psychológa zo dňa 18.4.2016, informáciou ÚVV a ÚVTOS s miestom výkonu X. zo dňa 30.5.2016, obsahom spisu Okresného súdu Prešov, sp. zn. 30P 326/2015, 24P 363/2014, 33T 89/2014, rozhodnutím

Okresného úradu F.,
a zistil tento skutkový stav:

č. E.-F.-E.-XXXX/XXXXXX, ako aj ďalším spisovým materiálom

Maloletý F. pochádza z nemanželského vzťahu F. Š. a P. U.. Rozsudkom Okresného súdu Prešov, č.k. 24 P 363/2014-36 zo dňa 6.2.2015 bol maloletý F. zverený do osobnej starostlivosti matky, jeho otcovi bola určená povinnosť prispievať na jeho výživu minimálnou výškou výživného v sume 30 % zo sumy životného minima na neplnoleté nezaopatrené dieťa.

Rozsudkom Okresného súdu Prešov, č.k. 33 T 89/2014-384 zo dňa 30.9.2014 bola schválená dohoda o vine a treste. Otec maloletého bol právoplatne odsúdený za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, za čo mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov. Pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. V súčasnej dobe otec vykonáva trest odňatia slobody, ktorý by mal byť ukončený po započítaní väzby v septembri 2016.

Rozsudkom Okresného súdu Prešov, č.k. 30P 326/2015-25 dňa 15.3.2016 bol udelený súdom súhlas namiesto otca k podaniu žiadosti o povolenie zmeny priezviska u maloletého F. z priezviska „Š.“ na priezvisko „U.“. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.4.2016, doposiaľ však k zmene priezviska maloletého nedošlo.

Rozhodnutím Okresného úradu F., odbor všeobecnej vnútornej správy, č. E.-F.-E.-XXXX/XXXXXX zo dňa 19.5.2016 bola povolená zmena priezviska maloletému F. Š. na priezvisko „U.“. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 17.6.2016.

Maloletý F. býva so svojou matkou v Š. byte v F., ktorý je vo vlastníctve jej rodičov. Nájom a inkaso hradia rodičia v sume 77 Eur mesačne. Byt obývajú aj súrodenci matky. Matka má k dispozícii jednu izbu, kde spí so sestrou a maloletým F. Matka je toho času s maloletým F. na materskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok v sume XXX Eur mesačne a prídavok na dieťa v sume XX,XX Eur mesačne. Rodičom do domácnosti prispieva sumou 50 Eur mesačne. Od marca 2013 do marca 2014 bývala matka s otcom maloletého F. v penzióne Š., kde mali prenajatú garzónku. Za prenájom platili 150 Eur mesačne, ktoré prevažne hradila matka, nakoľko otec bol bez stabilného príjmu. Matka opustila spoločnú domácnosť dňa 30.3.2014, nakoľko bolo preukázané fyzické a psychické týranie matky aj maloletého F. zo strany otca. Matka uviedla, že má obavy, keďže v septembri 2016 by mal byť otec prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, má strach, že bude násilnícky voči nej, aj voči maloletému F.. V čase, keď bol otec vo väzbe, napísal matke dva listy, v ktorých vinu nepriznával, skôr ju citovo vydieral, že bude všetko v poriadku, keď sa vráti, že pôjdu spolu do zahraničia, tak ako to vždy chceli. Z výkonu trestu odňatia slobody ju žiadnym spôsobom nekontaktoval. Zároveň uviedla, že asi 4 mesiace po narodení maloletého začalo otcovi vadiť, že dieťa bolo stále s matkou, nemohla sa oňho adekvátne starať, nemohla ho napríklad pravidelne kŕmiť, utíšiť ho, keď sa v noci zobudil a plakal, nemohla ho ošetriť, keď mal napríklad nádchu. V tom čase jej veľmi vyhovovalo, keď ostávala stará matka zo strany otca v ich domácnosti, pretože sa mohla o svoje dieťa postarať. Otec bol násilnícky voči nej, aj voči maloletému dieťaťu, často ho bil po hlave, mal veľmi skoro zrastenú fontanelu, čo zistila detská neurologička pri jednom vyšetrení. Keďže sa obáva opakovaného správania sa otca po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody voči nej, ale aj voči maloletému F., navrhla, aby súd zakázal styk otca s maloletým.

Maloletý F. je v celodennej starostlivosti svojej matky, je zdravým dieťaťom, ktorý prekonal bežné detské ochorenia. Po dovŕšení dvoch rokov vyhľadala matka detskú psychologičku z dôvodu, že sa maloletý častokrát v noci budil s plačom. Psychologička zistila, že maloletý F. nerozprával, vydával iba zvieracie zvuky a odporúčala, aby ju matka pravidelne s maloletým navštevovala. Po niekoľkých stretnutiach sa slovná zásoba maloletého F. zlepšila, aj naďalej má však hyperaktívne správanie, čo vyvolalo podľa psychologičky emocionálne správanie, ktoré maloletý prežil aj keď si to nepamätá.

Otec bol vypočutý vo výkone trestu odňatia slobody, kde uviedol, že nesúhlasí s návrhom matky na zákaz styku, chce sa s ním stretávať, pričom 2 roky ho nevidel. Výkon trestu mu končí XX.X.XXXX, po prepustení má záujem stretávať sa s maloletým synom, ak to bude možné. Trval však na tom, aby styk prebiehal bez prítomnosti matky, ak by mala byť prítomná matka, so synom sa stretávať nechce. Uviedol, že sa dopustil násillia voči synovi, zapchával mu ústa, avšak ho nebil, nechce si viac na to spomínať. Voči matke sa dopustil násillia, bil ju, avšak poprel, že by jej bránil v kojení. Ako najhoršiu chybu videl

to, že matka dieťaťa počúvala svoju matku, bola pod jej vplyvom, o syna sa však dobre starala, stále ju má rád a je si vedomý toho, čo spáchal. S matkou dieťaťa nie je v kontakte, 2-krát jej napísal, ale už jej nepíše, pretože sa neozvala a zároveň uviedol, že súhlasí, aby súd konal v jeho neprítomnosti.

Zo správy F. P. M., F.-O., X..H..E.. zo dňa 18.4.2016 bolo zistené, že maloletý okrem porúch spánku (nočných desov) viac ako po roku od rozchodu rodičov vykazoval zmenu neurotickú symptomatológiu, ktorú možno hodnotiť ako dôsledok psychickej a fyzickej traumatizácie v dočenskom veku. Tento vek je obdobím, kedy je psychika a nervový systém zvlášť citlivý na traumu a depriváciu. U dieťaťa bola vtedy prítomná onychofágia, výrazné stavy zlosti aj s očervenáním v tvári, zvýšená plačivosť, úľakové reakcie, stavy nadmerného rozrušenia a určité nutkavé tendencie súvisiace s ukludňovaním a sebauspokojovaním. Pri psychologickom vyšetrení bola zaznamenaná hyperaktivita a agresivita voči matke aj voči osobe vyšetrujúceho (hádzanie hračiek aj iných predmetov, rozhadzovanie, zhadzovanie, snaha utiecť z miestnosti). To, že sa poruchy spánku objavili až rok po rozchode rodičov, neznamená, že nemali súvislosť s predchádzajúcim obdobím, kedy žili spolu. Dôsledky traumy sa totiž môžu objaviť v hocikakom veku a aj v čase, keď je jedinec už „mimo“ jej priamy dosah. Pri ďalšom vyšetrení v marci 2016 bol prítomný zjavný ústup hyperaktivity a deštruktivity a celkové správanie bolo viac korigovateľné a kooperujúce. Nočné desy už neboli prítomné. Evidentný bol aj ústup ďalšej neurotickej symptomatológie - onychofágia menej frekventná, stavy zlosti občasné, nutkavé tendencie ustúpili (chytanie lakťa, manipulácia s vlastným pohlavným orgánom). Došlo aj k zlepšeniu vo vývine reči (výrazné rozšírenie slovnej zásoby, tvorba viet). Porovnaním psychického stavu dieťaťa pri prvom a druhom vyšetrení psychologička konštatovala, že dlhodobé prerušenie kontaktu s otcom a tým zastavenie psychickej aj fyzickej traumatizácie matky aj dieťaťa malo zásadný vplyv na jeho zlepšenie. Ku znovuoobnoveniu kontaktu medzi otcom a dieťaťom uviedla, že nemá k dispozícii výsledky jeho psychologického, eventuálne psychiatrického vyšetrenia, ale v prípade, že by sa jednalo o psychopatickú osobnosť, nie je predpoklad, že by sa jeho repertoár správania voči najbližším vzťahovým osobám (t.j. matke a dieťaťu) počas výkonu trestu zásadne zmenil a ich týranie by mohlo po krátkom čase opäť pokračovať. Ak by sa však jednalo o inú diagnózu a v prípade, že by otec podstúpil dlhodobé liečenie (psychoterapiu, resp. aj psychiatrickú terapiu) a k pozitívnej zmene by predsa len došlo, potom by sa dalo o obnovení styku uvažovať. K vyššie uvedenému zatiaľ však nedoporučila, aby sa kontakty s otcom po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody obnovili, nakoľko by mali negatívny dopad na ďalší emocionálny, aj mentálny vývin dieťaťa.

Z informácie Ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody zo dňa 30.5.2016 súd zistil, že postoj k trestnej činnosti otca je od začiatku výkonu trestu nezmenený. Pripúšťa nezhody s partnerkou, avšak popiera fyzické útoky na dieťa a družku. Opätovne pripisuje vinu družke a jej rodine. Vo výkone väzby mu bolo poskytnutých desať psychologických služieb, a to 2-krát na podnet psychiatra a ústavnej lekárky z dôvodu úzkostnej poruchy a 8-krát na podnet menovaného. Išlo predovšetkým o suportívne poradenstvo a abreakciu - analýza prežívania a myslenia počas súdnych pojednávaní. Seba opakovane vnímal ako chápaného partnera. Vo výkone trestu bolo evidovaných 5 psychologických služieb zameraných predovšetkým na stabilizáciu psychického stavu. Ostatnú individuálnu psychologickú službu mal dňa 20.1.2015.

Ďalej zo správy vyplýva, že dňa 27.3.2015 bol otec ako odsúdený zaradený do sociálno-psychologického výcviku zameraného na prácu s páchatelmi domáceho násillia, konkrétne s odsúdenými za trestné činy týrania blízkej a zverenej osoby. Pre dosiahnutie cieľa skupiny je dôležité, aby účasť bola zo strany odsúdeného dobrovoľná, spolupracujúca a vtedy má odsúdený snahu hľadať riešenie pre svoj problém. Menovaný (otec) po prvom stretnutí sa žiadal zo skupiny vyradiť, údajne z dôvodu, že tam bol zaradený iný odsúdený, s ktorým nechcel spolupracovať. Napriek ubezpečeniu, že atmosféra v skupine je pre neho bezpečná, zotrval na požiadavke vyradenia zo skupiny. Po konzultácii s referentom preventívno bezpečnostnej služby bol menovaný vyradený z danej skupiny z dôvodu eliminácie kontaktu s daným odsúdeným. Psychológom oddelenia výkonu trestu bol poučený o možnosti využívaní psychologických služieb, okrem iného aj s cieľom zamerať sa na prevzatie zodpovednosti za násilnícke správanie sa voči družke a dieťaťu. Otec po vyradení zo skupiny neprejavil záujem o individuálne psychologické služby, takisto absentoval záujem o zaradenie do skupinových psychologických foriem zaobchádzania. V závere správy je uvedené, že vzhľadom k postojom k trestnej činnosti, vyhýbaniu sa pracovnej činnosti pred výkonom trestu, osobnostným charakteristikám a aktuálne menej priaznivej resocializačnej prognóze z dôvodu stredného rizika sociálneho zlyhania sa postpenitenciárna prognóza javí ako menej priaznivá.

Zo záverov znaleckého posudku vypracovaného v trestnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 33T 89/2014 č. 10/2014 znalkyne F.T. O. F., súdnej znalkyne z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých bolo zistené, že na otázku súdu, aká je prognóza vývoja osobnosti obvineného vo vzťahu k protispoločenskému konaniu, znalkyňa uviedla, že prognóza vývoja osobnosti menovaného je menej priaznivá, nakoľko inkriminované skutky sa diali pod naplnením vonkajších, ale prevažne vnútorných podmienok, t.j. predovšetkým pod vplyvom poruchovej osobnostnej štruktúry obvineného, ktorá je vzhľadom k veku vo svojom vývoji ukončená a jej možná zmena je len pod vplyvom dlhodobej odbornej psychoterapie.

Podľa článku 5 Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä:

- a) úroveň starostlivosti o dieťa,
- b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava,
- c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa,
- d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa,
- e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou,
- f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa,
- g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny,
- h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami,
- i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

Podľa § 25 ods. 3 Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo zakáže styk maloletého dieťaťa s rodičom, ak nie je možné zabezpečiť záujem maloletého dieťaťa obmedzením styku maloletého dieťaťa s rodičom.

Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

V predmetnom konaní vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že rodičia maloletého F. žili v spoločnej domácnosti do 31.3.2014, kedy bol otec zadržaný políciou, bol vzatý do väzby a následne bol odsúdený pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby. V súčasnej dobe sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, z ktorého by mal byť prepustený XX.X.XXXX. Trestných skutkov sa otec dopustil na matke maloletého F., ako aj na samotnom maloletom F..

Od tejto doby žije matka s maloletým F. u svojich rodičov a po dovŕšení T. rokov maloletého začala s ním matka navštevovať psychologickú ambulanciu P.. M.. Na vyšetrenie bola odoslaná obvodným pediatrom z dôvodu prítomných nočných desov a prejavov agresivity, ktoré sa objavili rok po rozchode rodičov. Matka žiadala zakázať styk otca s maloletým F. z dôvodu, že sa obáva, že bude prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, následne má strach, že bude násilnícky voči nej, aj voči maloletému F., u ktorého sa asi až po roku začali prejavovať nočné desy, agresivita, opozďoval sa vo vývine reči. Následne po pol roku pri ďalšom vyšetrení psychologička konštatovala ústup hyperaktivity a deštruktivity, celkové správanie bolo korigovateľné, u maloletého už nočné desy neboli prítomné. Vo svojej správe konštatovala, že dlhodobé prerušenie kontaktu s otcom a tým zastavenie psychickej a fyzickej traumatizácie matky, aj dieťaťa otcom, malo zásadný vplyv na zlepšenie zdravotného stavu maloletého F..

Otec nesúhlasil s jeho zákazom styku s maloletým, žiadal však, aby sa mohol stretávať so synom bez prítomnosti matky maloletého, lebo ona ho dala do väzenia. Pripustil, že sa voči nej dopustil násilia, bil ju, tiež pripustil, že maloletému synovi zapchával ústa, avšak poprel, že by ho bil. Zo správy vypracovanej psychológom ÚVV a ÚVTOS F.Š., pracovisko X., v závere správy sa konštatuje, že sa postpenitenciárna prognóza javí v súčasnosti ako menej priaznivá vzhľadom k postojom k trestnej činnosti otca, vyhýbaniu sa pracovnej činnosti pred výkonom trestu, osobnostným charakteristikám a aktuálne menej priaznivej resocializačnej prognóze z dôvodu stredného rizika sociálneho zlyhania.

Vzhľadom na zdravý vývin maloletého F. sa v súčasnej dobe nejaví vhodné, aby po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa otec so svojim synom stretával. V dôsledku agresivity voči matke maloletého, aj voči maloletému samému bol právoplatne odsúdený, došlo k prerušeniu jeho stretávania sa s maloletým, čo veľmi priaznivo vplyva v súčasnej dobe na psychický vývin maloletého. Došlo k zastaveniu niektorých neurotických prejavov maloletého, výrazne sa zlepšila jeho reč (slovná zásoba, tvorba viet), obmedzili sa poruchy spánku. V súčasnej dobe je maloletý zastabilizovaný v rodine, kde býva so svojou matkou, starými rodičmi a súrodencami matky. V septembri by mal nastúpiť do materskej školy, je potrebné, aby ďalej nebol vystavovaný psychickej traume, ktorá by mu hrozila v prípade, že by sa opäť začal so svojim otcom stretávať. Matka v súčasnej dobe úplne odmieta stretávania sa s otcom maloletého, otec podmienil stretnutia bez prítomnosti matky, čo je nevhodné pre maloletého, keďže dlhšiu dobu bol odlúčený od otca, nepozná ho a nedokázal by sa bez matky ubrániť prípadnej agresii zo strany otca. Už v trestnom konaní v znaleckom posudku konštatovala znalkyňa z odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých, že u otca sa prejavuje poruchová osobnostná štruktúra, ktorá je vzhľadom na jeho vek vo vývoji ukončená a jej zmena je možná len pod vplyvom dlhodobej odbornej psychoterapie, ktorú však otec v súčasnej dobe odmieta. Napriek tomu, že mu terapia bola ponúknutá vo výkone trestu odňatia slobody vo forme skupinovej terapie, ako aj vo forme individuálnej terapie, tieto odmieta, jeho postoj k trestnej činnosti je od začiatku výkonu trestu nezmenený, teda je veľmi nízky predpoklad, že by sa jeho správanie vo vzťahu k matke alebo maloletému zmenilo.

Zákaz styku je závažným zásahom do rodičovských práv a povinností, súd k nemu pristupuje len v závažných prípadoch, kedy dochádza k vážnemu ohrozeniu psychického alebo fyzického vývinu maloletého dieťaťa, čo v tomto prípade mal súd preukázané. Otec bol právoplatne odsúdený za zločin týrania blízkej a zverenej osoby, odmieta odbornú psychoterapiu, ktorá by mu pomohla zvládať paralyzované afekty, pričom znalkyňou zároveň bolo konštatované, že prognóza vývoja osobnosti otca je menej priaznivá, nakoľko inkriminované skutky sa diali pod naplnením vonkajších, ale prevažne vnútorných podmienok práve kvôli jeho poruchovej osobnostnej štruktúre. Nad záujem naplnenia rodičovských práv a povinností je jednoznačne záujem maloletého dieťaťa vo všetkých veciach, ak sa ho týkajú, pričom jeho zdravý fyzický a psychický vývin napreduje od obdobia, kedy sa so svojim otcom nestretáva. V súčasnej dobe má maloletý zabezpečené všetko čo potrebuje pre svoj zdravý vývin, matka mu zabezpečuje starostlivosť po všetkých stránkach. V prípade stretávania sa otca s maloletým by mohlo dôjsť k opätovnému zhoršeniu, resp. narušeniu jeho duševného, telesného a citového vývinu, ako aj k ohrozeniu jeho vývinu zásahmi do jeho dôstojnosti, duševnej, telesnej a citovej integrity jeho otcom, ako to bolo v minulosti, pretože doposiaľ vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že otec neprejavil žiadnu snahu, ktorá by mohla smerovať k pozitívnej zmene v jeho osobnosti (psychoterapiu alebo psychiatrickú terapiu). Najvyšší záujem maloletého je v súčasnej dobe jeho harmonický, emocionálny, aj mentálny vývin, preto súd zakázal styk otca s maloletým. Uvedené rozhodnutie nie je nemenné, v prípade, že otec bude mať záujem stretnúť sa so svojim synom, podstúpi všetky dlhodobé a potrebné liečenia, môže byť následne obnovený jeho styk s maloletým.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., keďže ide o konanie, ktoré bolo možné začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove v štyroch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p., odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p., rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.